

Stanowisko Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” Uniwersytetu Warszawskiego w kwestii projektu ustawy o nauce i szkolnictwie wyższym, przedstawionego przez Wicepremiera i Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Komisja zapoznała się z dokumentem zwanym potocznie „Ustawą 2.0” i po przedyskutowaniu go przedstawia syntetyczne ujęcie głównych wniosków:

1. W omawianym projekcie są elementy mogące pozytywnie wpłynąć na rozwój kadry akademickiej, między innymi:
  - a) Zniesienie sztywnych okresów rotacyjnych doktorskich i habilitacyjnych, również zniesienie wymogów wypromowania określonej liczby doktorów jako warunku uzyskania profesury. (dotychczasowe przepisy powodowały obniżenie poziomu doktoratów w pogoni za liczbami)
  - b) Powołanie szkół doktorskich i zapewnienie wypłacania stypendiów każdemu doktorantowi. Należy jednak przemyśleć kryteria otwarcia takich szkół doktoranckich w mniejszych ośrodkach akademickich tak aby nie zablokować tam procesu rozwoju kadry.
  - c) Zniesienie wymogu habilitacji na objęcie stanowiska profesora uczelni, powinno być jednak pozostawione jako opcja poszczególnym dziedzinom nauki. (np. Europejska Karta Naukowca zakłada, że dojrzałym pracownikiem Nauki jest osoba, która ma czteroletni staż w danej dziedzinie).

2. Jednakże większość proponowanych rozwiązań w Ustawie 2.0 budzi poważne wątpliwości:
  - a) Projekt w swoim ogólnym zarysie podważa zasady autonomii środowiska akademickiego. Szczególnie kontrowersyjny i potencjalnie niebezpieczny jest pomysł obowiązkowego powołania w uczelni Rady Uczelni. Ciało takie jak Rada złożone w znacznej części z osób spoza społeczności uczelni mające istotne kompetencje w wyborze Rektora i polityki finansowej uczelni jest zaprzeczeniem zasady autonomii środowiska akademickiego. Pomysł ten należy bezwzględnie wycofać, pozostawiając każdej uczelni możliwość powołania ciała doradczego i promocyjnego ale o statusie społecznym. Rada ta nie może być wynagradzana. (koszt wynagrodzeń proponowanych w projekcie wyniosłby około 600 000 zł rocznie w każdej uczelni niezależnie od jej wielkości i zasobów finansowych)
  - b) Absolutna władza Rektora w uczelni, jaka wynika z Ustawy 2.0 jest kolejnym elementem zaprzeczającym zasadzie autonomii środowiska akademickiego. Struktura demokratycznie wybieranych władz wydziałów i instytutów jest szkołą samoorganizacji społecznej, kształtowaniem akademickiej kadry kierowniczej i budową kapitału społecznego. Uczelnia to nie korporacja nie wymaga bezwzględnie hierarchicznej struktury dla sprawnego funkcjonowania.

W kontekście omawiania projektu Ustawy 2.0 należy wspomnieć o zamiarze połączenia w jednym ręku poprzez wspólny algorytm funduszy na naukę i dydaktykę. Rozwiązanie takie wydaje się wysoce kontrowersyjne albowiem może wpływać hamująco czy wręcz destrukcyjnie na funkcjonowanie i na działanie dobrych i bardzo dobrych zespołów naukowych działających w słabszym otoczeniu akademickim, powodując permanentne konflikty. Należałoby raczej skoncentrować się na udoskonalaniu elementów algorytmu z grudnia 2016 roku.

Podsumowując uważamy, że dopiero od momentu ogłoszenia całego projektu nowej Ustawy jest możliwa dyskusja środowiska nad jej kształtem. W przedstawionej wersji wstępnej jest tak dużo nowych rozwiązań, że rzeczywista dyskusja merytoryczna nad nimi wymaga czasu, aby powstał projekt akceptowany przez większość środowiska. Dlatego też KZ NSZZ „Solidarność” UW uważa, że w swej obecnej postaci projekt Ustawy 2.0 nie powinien być procedowany w Sejmie.

Warszawa, dnia 12 października 2017 r.

Z upoważnienia Komisji Zakładowej

NSZZ „Solidarność” UW
Przewodniczący

Zieliński